

ข้างหลังภาพ

ข้างหลังภาพ

นพพร และ หม่อมราชวงศ์กิริติ พบกันครั้งแรก ที่สถานีรถไฟโตเกียว นพพรอายุ 22 ปี เป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัย ริกเคียว ส่วนหม่อมราชวงศ์กิริติ หญิงวัย 35 มาฮันนีมูน กับ พระยาอธิการบดี สามิที่ อายุคราว พ่อ ท่านเจ้าคุณเป็น เพื่อนสนิทกับ พ่อของนพพร จึงขอร้องให้นพพร พาหม่อมราชวงศ์กิริติ เที่ยวญี่ปุ่น เพราะตัวท่านเองแก่เกินกว่า จะไปไหนต่อไหนได้ หลายแห่ง แต่ก็ยังอยากให้หม่อมราชวงศ์กิริติสนุกกับการอยู่ญี่ปุ่น และนั่นเป็นโอกาสให้นพพร เด็กหนุ่มที่ไม่เคย รู้จักความรักมาก่อน ได้อยู่ใกล้ชิดกับผู้หญิงที่สวยงาม กิริยาวจาแจ่มซวยเป็นผู้ดี แม้เธอจะสูงวัยกว่า แต่ยิ่งใกล้ชิด นพพรก็ยิ่งหลงรักเทอดทูน หม่อมราชวงศ์กิริติ ทั้ง ๆ ที่รู้อยู่แก่ใจว่าเธอ แต่งงานแล้ว นพพรเฝ้าถามหม่อมราชวงศ์กิริติว่าทำไมเธอจึงแต่งงานกับ ชายวัยพ่อ ทั้ง ๆ ที่เธอทั้งสวย สง่างามมาก ฉลาด และฐานะเดิมก็ดีอยู่ก่อนแล้ว ทั้งไม่ได้ถูกใครบังคับ และไม่ได้รักเจ้าคุณด้วย ทุกครั้งที่นพพรถาม หม่อมราชวงศ์กิริติเลี้ยงที่จะตอบ จนวันหนึ่ง เขาพาเธอไปเที่ยว มิตาเกะ หม่อมราชวงศ์กิริติที่ตามปกติจะ วางตัวสง่างาม กลับกลายเป็นสาวน้อย ผู้ร่าเริงท่ามกลาง แมกไม้ และสาย และความหลัง ที่เป็นความลับ ของหม่อมราชวงศ์กิริติจึงถูกเปิดเผย และทุกครั้งที่นพพร ถามว่า หม่อมราชวงศ์กิริติรักเขาไหม คุณหญิงกิริติไม่เคยตอบตรงคำถามเลย ส่วนนพพรยืนยันว่า “ผมจะรัก คุณหญิง ตราบชั่วฟ้าดินสลาย”

6 ปีล่วงไป นพพรสำเร็จการศึกษาและฝึกหัดงานที่ญี่ปุ่นพอสมควรแก่การแล้วก็กลับสยาม ในขณะที่หม่อมราชวงศ์กิริติเป็นหม้ายแล้ว และบำเพ็ญชีวิตอยู่อย่างสงบเสงี่ยม เขาทั้งสองคนได้พบกันอีกครั้งหนึ่ง แต่เป็นการพบที่นพพรรู้สึกเหมือนพบพี่สาวที่คิดถึงหนึ่งเท่านั้น เวลา 6 ปีในญี่ปุ่นได้เปลี่ยนจิตใจของนพพร เด็กหนุ่มผู้อ่อนแก่ความรักให้เป็นชายหนุ่มญี่ปุ่นที่ไม่ใครจะคิดถึงใครจะคิดถึงอะไรนอกจากงานและการตั้งตัวเท่านั้น ครั้นแล้วนพพรก็แต่งงานกับคู่หมั้นที่บิดาหาไว้ให้เมื่อครั้งยังศึกษาอยู่ในญี่ปุ่น เมื่อแต่งงานแล้วได้สองเดือน นพพรได้ทราบว่หม่อมราชวงศ์กิริติได้เจ็บหนักด้วยโรคควิน โรค และอยากพบเขา จนแพทย์และพยาบาลรู้สึกว่าจะควรจะมาตามเขาให้ไปพบ เพื่อให้คนไข้ได้สงบจิตใจในวาระสุดท้าย นพพรก็ไปเยี่ยมและหม่อมราชวงศ์กิริติก็ให้ภาพเขียนที่ระลึกถึงสถานที่ให้กำเนิดความรักแก่เขาทั้งสอง ซึ่งเป็นภาพวาดโดยฝีมือของเธอเอง พร้อมด้วยคำตัดพ้อบางประโยคเป็นที่สะกิดใจนพพร ให้ระลึกถึงความหลังและหวนคิดเสียดาย อาลัยคนรักคนแรกของตน ครั้นแล้วหม่อมราชวงศ์กิริติสตรีผู้อาภัพในเรื่องรักก็ถึงแก่กรรมใน 7 วันต่อมา

ประพันธ์ : ศรีบูรพา